

Hvorvidt man skal forandre „locale“ til „enkelte Steders“ ifølge Endringsforslagene under Nr. 9, 14, 19, 20 og 38, skal jeg overlade til Thinget. Tilsvarende skal jeg overlade til Thinget, om det istedetfor „efter hverandre i Chronologisk Orden“ vil sætte „efter Tidssfølgen“. Jeg tror ikke, det bliver meget smukt, men Misforstaaelse kan der ikke let komme ud deraf. — Under Nr. 16 foreligger et Forslag, som jeg anmodede Thinget om at lade være at vedtage ved den 2den Sags Behandling, hvori man spjæde mig. Jeg skal stille den samme Begjæring nu om, at man ikke forandrer „Hoveddimensioner“ til „Hovedmaal“. Ogsaa stulde jeg ønske, at man vilde forkaste Forslaget under Nr. 17, hvorved man tilfigter at forandre „revidere“ til „gennemsee“; det er ikke det samme, navnlig ikke her, om der staaer revidere eller gennemsee. — Forslaget under Nr. 21 gaaer ud paa at forandre „Interims“ nemlig i Forbindelsen „Interimscertificat“, til „midlertidigt“. Jeg maa fravaare denne Forandring; det Udtryk, der er brugt, er en technisk og international Betegnelse, der ligesom hører med til at betegne det Document, der er meent, som overhovedet Betegnelsen Nationalitets-Certificat; altsaa, man gjør Ret i at beholde denne Betegnelse, som Folk ere vant til, og som strax falder i Øinene, naar Documentet præsenteres enten for fremmede eller for danske Autoriteter. Jeg maa derfor anmode om ikke at vedtage noget af de Forslag, der gaae ud paa at forandre dette. — Tilsvarende kan jeg tiltræde Endringsforslaget under Nr. 29, der gaaer ud paa at forandre „Declaration“ til „Erklæring“. „Declaration“ er et Ord, der i vor Lovgivning er anerkjendt som noget Andet end „Erklæring“. Det er en Erklæring, givet skriftlig og i en særegen Form, og det er netop dette, der forlanges her. Dette Ord „Declaration“ findes i vor Stempelpapirsløvgivning og rundt omkring i vort daglige Liv og de Forhold, det medfører, saa at man gjør Skade ved her at forandre det til at være en simpel almindelig Erklæring, hvilket ikke er Meningen.

Jeg kommer nu til det væsentligste Forslag, det, som for mig er af ganske overordentlig Betydning, nemlig det Forslag, jeg selv har stillet under Nr. 30, hvorefter jeg begjærer, at

Thinget vil udstemme det Endringsforslag, der ved Sagens 2den Behandling blev stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valokreds (L. C. Larsen), og som dengang blev vedtaget. Jeg paastjønner, at 15 ærede Medlemmer have forsøgt at komme mine Indvendinger imøde ved at stille Forslagene under Nr. 31 a og b; men jeg er ikke istand til at modtage noget Mindre; end at hele den indsatte Passus igjen gaaer ud. Hvorfor jeg med Bestemthed modsætter mig denne, er paa ingen Maade af doctrinaire Betragtninger, eller fordi jeg ikke skulde kunne taale, at et Forhold her blev behandlet, som ellers efter hele Lovens Bestaafthed og Væsen ikke hører ind under den, men væsentligst fordi jeg ikke kan ansee dette Forhold, der hører til et af de allervigtigste i privatretlig Henseende med Hensyn til Søarten, for ubtømmende og fyldestgjørende behandlet i en sliq halvtiltrækket Bestemmelse som den, der indeholdes i det første Affsnit af det omhandlede Stykke. Men hvad der for mig er afgjørende, er, at enten man tager det sidste Stykke bort eller lader det blive staaende, er Meningen accurat den selvsamme; Forskjellen er egentlig kun den, at, som det nu staaer i Loven, staaer det med Ord at læse, hvilke Følger dette Forhold vil medføre; naar man derimod vedtager Endringsforslaget Nr. 31 a eller b, staaer det just ikke med Ord at læse, men Følgen bliver den samme. Naar der i Loven staaer, at de der omtalte Retshandler ikke ere gylbige, saa kan selvsjølgelig Registreringscontoiret ikke foretage Noget ligeoverfor de Overdragelser eller Erhvervelser, der desuagtet maae have fundet Sted og vilde have fundet Sted, uagtet de ere anmeldte for det, og uagtet det veed, at det ikke mere er danske Borgere eller Folk, der fyldestgjøre Bestingelserne i § 1, der eie Stibet. Det er ganske rigtigt, som den ærede Forslagsstiller af det oprindelige Forslag siger, at der findes saadanne Bestemmelser i den engelske Registreringslov; men den behandler ogsaa private Sider af Forholdet, og den har en Bestemmelse, som ikke findes i nærværende Lovforslag, nemlig, hvad Følgen bliver af, naar man gjør det Slags Handler, som Lovens siger ere ugyldige. Følgen er den, at det Offentlige forauktionerer Parten og stryger Beløbet i Sta-